

Aan: Rijkswaterstaat en de Waterschappen

Betreft: Reactie Nederlandse Kust Vereniging op voorgenomen uniformering vergunningsvoorwaarden strandbebouwing

14 juli 2026

Geachte [REDACTED]

Tijdens het ambtelijk Kustpactoverleg van 4 juni 2026 waren wij namens de Nederlandse Kust Vereniging (NKV) aanwezig als vertegenwoordiger van de strandondernemers langs de Nederlandse kust. Tijdens dit overleg is onder andere het voornemen van Rijkswaterstaat en de waterschappen toegelicht om de vergunningsvoorwaarden voor strandbebouwing verder te uniformeren, aan de hand van de meegestuurde factsheets (zie bijlage). Tijdens het overleg hebben wij onze eerste aandachtspunten mondeling gedeeld. Met deze brief willen wij deze nader toelichten en benadrukken dat het van groot belang is om strandondernemers actief te betrekken bij de verdere uitwerking en implementatie van de voorgestelde uniformering.

Uniformiteit: kans voor transparanter en gelijkwaardiger speelveld

De NKV onderschrijft de ambitie om de regelgeving langs de Nederlandse kust meer te harmoniseren. Op dit moment verschillen voorwaarden tussen gemeenten, waterschappen en soms zelfs tussen verschillende strandvakken binnen hetzelfde beheergebied. Dit leidt tot uiteenlopende verplichtingen voor ondernemers die onder vergelijkbare omstandigheden opereren. Meer uniformiteit kan bijdragen aan een transparanter en gelijkwaardiger speelveld. Tegelijkertijd begrijpen wij dat de dynamiek van de kust vraagt om ruimte voor maatwerk, afhankelijk van de lokale situatie en de waterveiligheidsopgave.

Oog voor bestaande situaties en afspraken

Juist daarom is het van belang om bij de verdere uitwerking nadrukkelijk oog te houden voor de gevolgen van de voorgestelde wijzigingen voor bestaande ondernemingen. Uniformering raakt niet alleen toekomstige vergunningverlening, maar kan ook gevolgen hebben voor bestaande omgevingsvergunningen, watervergunningen, huurovereenkomsten, exploitatieafspraken, contracten met op- en afbouwbedrijven, bedrijfsvoering en gedane investeringen. Voor de NKV is daarom een belangrijk uitgangspunt dat uniformering niet mag leiden tot een verslechtering van bestaande rechten, afspraken of mogelijkheden voor ondernemers.

Een voorbeeld hiervan is het voorstel om landelijk één gesloten seizoen voor strandbebouwing te hanteren van 1 november tot 1 maart, waarbij opbouw vanaf 15 februari mogelijk is en afbouw uiterlijk 15 november moet zijn afgerond. Wij begrijpen dat een gesloten seizoen noodzakelijk is vanuit het oogpunt van waterveiligheid en de risico's op stormen en hoogwater. Momenteel gelden echter verschillende gesloten seizoenen. Rijkswaterstaat hanteert landelijk de langste periode, terwijl diverse hoogheemraadschappen kortere termijnen kennen. Voor veel beheergebieden van de waterschappen betekent het voorgestelde uniforme seizoen van 1 november tot 1 maart dan ook juist een verruiming van de bestaande mogelijkheden. Voor ondernemers binnen het beheergebied van het Hoogheemraadschap van Rijnland geldt echter het tegenovergestelde. Daar is de huidige gesloten periode vastgesteld op 1 november tot 1 februari. Het voorgestelde uniforme regime zou voor deze ondernemers betekenen dat zij hun strandexploitatie later kunnen opstarten dan onder de huidige afspraken mogelijk is. In dat geval leidt uniformering in de praktijk juist tot een beperking van bestaande rechten en mogelijkheden.

Uitgangspunten voor de verdere uitwerking

De NKV ziet daarom meerwaarde in een uniforme regeling die uitgaat van de kortste bestaande gesloten periode (1 november tot 1 februari). Daarmee ontstaat voor sommige beheergebieden meer ruimte, terwijl ondernemers in gebieden waar een kortere sluitingsperiode geldt niet worden beperkt. Uniformering zou naar onze mening moeten bijdragen aan meer duidelijkheid en rechtsgelijkheid, zonder dat bestaande rechten of mogelijkheden worden verslechterd.

Datzelfde uitgangspunt geldt voor de overige voorgestelde onderwerpen, zoals de minimale afstand tussen jaarrondstrandpaviljoens en de voorgestelde vloerhoogte. Ook hier zou uniformering niet mogen leiden tot aanpassingen of beperkingen van bestaande, vergunde situaties. Ten aanzien van de vergunningstermijnen vragen wij nadrukkelijk aandacht voor het belang van voldoende zekerheid voor ondernemers. Wij begrijpen dat vergunningen voor onbepaalde tijd niet altijd passen bij het dynamische karakter van de kust. Tegelijkertijd zijn langere vergunning- en contracttermijnen

essentieel om substantiële investeringen in kwaliteit, duurzaamheid en veiligheid verantwoord te kunnen doen. Eventuele wijzigingen in het beleid zouden daarom geen afbreuk mogen doen aan bestaande afspraken en investeringszekerheid.

Tijdens het Kustpactoverleg bleek dat ook de aanwezige gemeenten de zorgen over de gevolgen van de voorgestelde uniformering voor de bestaande praktijk herkenden. De implementatie vraagt immers eveneens aanpassingen in gemeentelijke regelgeving, vergunningverlening en de uitvoeringspraktijk. Dit onderstreept het belang van een zorgvuldige uitwerking, waarbij rekening wordt gehouden met bestaande afspraken en situaties.

Oproep en vervolg

Wij verzoeken Rijkswaterstaat en de waterschappen daarom niet alleen tijdig te communiceren over voorgenomen wijzigingen, maar de strandondernemers ook actief te betrekken bij de verdere uitwerking van de uniformeringsaanpak. Ondernemers beschikken over jarenlange praktijkervaring met de dynamiek van de kust en de uitvoering van de huidige regelgeving. Deze kennis kan een waardevolle bijdrage leveren aan een uitvoerbare, gedragen en toekomstbestendige uniformering. Wij gaan hierover graag met u in gesprek.

Met vriendelijke groet,

Namens het bestuur en de leden van de Nederlandse Kust Vereniging

Jasper Roord,
Voorzitter

Michiel van den Berg,
Vice-voorzitter